

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 27/11
Luksemburg, 29 marca 2011 r.

Wyrok w sprawie T- 33/09
Portugalia / Komisja

Komisja nie może dokonywać oceny zgodności ustawodawstwa krajowego z prawem UE w ramach dochodzenia zapłaty kwot należnych z tytułu okresowej kary pieniężnej nałożonej przez Trybunał

Ocena taka podlega wyłącznej właściwości Trybunału, a na Komisji ciążył obowiązek wszczęcia nowego postępowania w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego

W wyroku z dnia 14 października 2004 r.¹ Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że nie uchylając krajowych przepisów uzależniających przyznanie odszkodowania osobom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia prawa Unii w zakresie zamówień publicznych od wykazania winy nieumyślnej lub umyślnego działania², Portugalia uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom. Uznawszy, że Portugalia nie zastosowała się do tego wyroku, Komisja skierowała do Trybunału, w dniu 7 lutego 2006 r., nową skargę wnosząc o nałożenie okresowej kary pieniężnej. W wyroku z dnia 10 stycznia 2008 r.³ Trybunał orzekł, że Portugalia nie zastosowała się do jego pierwszego wyroku z 2004 r., ponieważ zaskarżone przepisy krajowe w dalszym ciągu nie zostały uchylone. W konsekwencji Trybunał nałożył na Portugalię okresową karę pieniężną w wysokości 19 392 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu środków niezbędnych do zastosowania się do pierwszego wyroku z 2004 r., od dnia ogłoszenia wyroku, tj. 10 stycznia 2008 r., płatną na rzecz Komisji.

W międzyczasie, w dniu 31 grudnia 2007 r., Portugalia przyjęła ustawę nr 67/2007 – która weszła w życie w dniu 30 stycznia 2008 r. – uchylającą sporne krajowe przepisy i ustanawiającą nowy system odszkodowań za szkody wyrządzone przez państwo. Komisja uznała jednakże, iż wspomniana ustawa nie wykonuje w sposób odpowiedni i pełny wyroku z 2004 r. Komisja stwierdziła jednak w tym względzie, że nowy system odszkodowań nie wprowadził zgodności prawa portugalskiego z obowiązkami spoczywającymi na tym państwie członkowskim na mocy dyrektywy dotyczącej stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych. Portugalia uchwaliła zatem ustawę nr 31/2008 zmieniającą ustawę nr 67/2007, stojąc jednak na stanowisku, że przyjęcie ustawy nr 67/2007 było w pełni wystarczające dla wykonania wyroku z 2004 r. Ustawa nr 31/2008 weszła w życie w dniu 18 lipca 2008 r.

W decyzji z dnia 25 listopada 2008 r. Komisja wskazała, że ustawa nr 67/2007 nie zapewniła prawidłowego wykonania wyroku z 2004 r., lecz że władze portugalskie wykonały wyrok Trybunału dopiero wraz z przyjęciem ustawy nr 31/2008. Co za tym idzie, Komisja zażądała od Portugalii zapłaty okresowej kary pieniężnej w łącznej kwocie 3 665 088 EUR za okres od dnia 10 stycznia do dnia 17 lipca 2008 r. Portugalia, utrzymując, że jej krajowy porządek prawny był zgodny z wyrokiem z 2004 r. od dnia 30 stycznia 2008 r. – daty wejścia w życie ustawy nr 67/2007 – zaskarżyła decyzję Komisji ustalającą wysokość okresowej kary pieniężnej i wniosła do Sądu o stwierdzenie jej nieważności.

W ogłoszonym w dniu dzisiejszym wyroku **Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji.**

¹ Wyrok z dnia 14 października 2004 r. w sprawie C-275/03 Komisja przeciwko Portugalii.

² Obowiązek wynikający z art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

³ Wyrok Trybunału z dnia 10 stycznia 2008 r. w sprawie C-70/06 Komisja przeciwko Portugalii.

Sąd wypowiedział się najpierw w kwestii swojej właściwości do orzekania w przedmiocie niniejszej skargi. Stwierdził w tym zakresie, że **prawo Unii nie określa zasad wykonania wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego i nakładającego na nie obowiązek zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej**. Podobnie, prawo Unii nie przewiduje szczególnych zasad rozstrzygania ewentualnych sporów powstałych między państwami członkowskimi a Komisją przy okazji wykonania takiego wyroku. Sąd orzekł jednakże, że **zadaniem Komisji jest wyegzekwowanie kwot należnych budżetowi Unii Europejskiej w wykonaniu wyroku Trybunału**. Sąd doszedł zatem do wniosku, że jest właściwy do rozpoznania skargi przeciwko decyzji Komisji określającej kwotę należną od państwa członkowskiego z tytułu nałożonej na nie okresowej kary pieniężnej. Sąd wyjaśnił przy tym, że przy wykonywaniu tej właściwości nie może jednak naruszyć **wyłącznych uprawnień Trybunału w zakresie analizy uchybienia przez państwo członkowskie zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy prawa Unii**.

Następnie, w odniesieniu do zasadności skargi, Sąd przypomniał, że z wyroku z 2008 r. wynika, iż wykonanie przez Portugalię wyroku z 2004 r. miało polegać na uchyleniu spornych przepisów krajowych i że okresowa kara pieniężna powinna być naliczana do tego momentu. Tymczasem **przepisy te zostały uchylone na mocy ustawy nr 67/2007, która weszła w życie w dniu 30 stycznia 2008 r.** Niemniej jednak Komisja odmówiła uznania, że wspomniana data położyła kres uchybieniu, lecz przyjęła, że uchybienie zakończyło się z dniem 18 lipca 2008 r., tj. wejściem w życie ustawy nr 31/2008. Sąd orzekł, że **Komisja postąpiła więc niezgodnie z sentencją wyroku z 2008 r.** i w konsekwencji stwierdził nieważność decyzji Komisji.

Wreszcie, Sąd odrzucił argumentację Komisji, zgodnie z którą miała ona obowiązek zbadać, czy stan prawny wynikający z przyjęcia ustawy nr 67/2007 stanowi prawidłową transpozycję prawa Unii. Ocena taka, po pierwsze, należy bowiem do wyłącznej właściwości Trybunału, a po drugie, wykracza poza kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy krajowe przepisy zostały uchylone. Sąd orzekł, że w związku z tym **Komisja nie miała prawa podjąć decyzji, w ramach wykonania wyroku z 2008 r., o niezgodności ustawy nr 67/2007 z prawem Unii, a następnie wyciągać z tego konsekwencji dla naliczania okresowej kary pieniężnej nałożonej przez Trybunał. Jeżeli uznała, że stan prawny wprowadzony na mocy nowej ustawy nie stanowi prawidłowej transpozycji prawa Unii, powinna była wszcząć nowe postępowanie w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.**

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje Unii oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej luce prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793